

Υπ. Γεωργίας. Τρία νέα κτηνιατρικά κέντρα

ΤΟ πρώτο κρούσμα σε σκύλο στη χώρα μας, μετά από 18 χρόνια, ήταν αυτό που παρουσιάστηκε στο Καλαμάκι Αττικής.

Το 1983 και 1984 είχαν παρουσιαστεί στη χώρα μας κρούσματα λύσσας σε άγρια ζώα (λύκοι) στην περιοχή του Εβρου, χωρίς όμως να υπάρξει πρόβλημα, λόγω της άμεσης επέμβασης της Κτηνιατρικής Υπηρεσίας.

Θανατηφόρα

Η λύσσα, που είναι θανατηφόρα, υπάρχει σε πολλές χώρες της Ευρώπης. Στη Γερ-

μανία το 1983 καταγράφηκαν 3705 κρούσματα και το 1984 τα κρούσματα αυξήθηκαν σε 5995. Στο Βέλγιο το 1983 είχαν 306 κρούσματα και το 1984 μειώθηκαν στα 288.

Στη Γαλλία το 1983 παρουσιάστηκαν 2633 περιπτώσεις και το 1984 αυξήθηκαν σε 2861.

Καταπολέμηση

Το υπουργείο Γεωργίας στα πλαίσια του προγράμματος καταπολέμησης των ζωοανθρωπονόσων, έχει δημιουργήσει τρία εξειδικευμένα κτηνιατρικά κέντρα στην Αττική, όπου εξετάζονται τα σκυλιά. Τα κέντρα αυτά λειτουργούν:

- Στη Λυκόβρυση Κηφισιάς (οδός Σοφοκλή Βενιζέλου 1).
- Στο ΚΙΑΠΑΝ (Δίπλα στη Γεωπονική Σχολή, Ιερά Οδός 75).
- Στα Κτηνιατρικά Εργαστήρια Αγ. Παρασκευής (οδός Νεαπόλεως 9).

Τα συμπτώματα της λύσσας στα σκυλιά όπως τα αναφέρουν οι αρμόδιοι κτηνίατροι είναι:

Πρόδρομο στάδιο (διάρ-

Στην Αττική για τα σκυλιά

κεια λίγες μέχρι 36 ώρες).

Αλλαγή συμπεριφοράς (τα εκδηλωτικά σκυλιά απομακρύνονται σε ήρεμους χώρους, τα άγρια γίνονται φιλικά), ανησυχία, γαυγίζουν χωρίς λόγο, προσπαθούν να δαγκώσουν στον αέρα φανταστικά αντικείμενα. Η όρεξη και η δίψα συνήθως φυσιολογική. Η σιαλόρροια είναι άθρονη.

Στάδιο της μανιώδους λύσσας

Χαρακτηρίζεται από συμπτώματα διέγερσης και νευρικής υπερέντασης. Ο σκύλος περιπλανάται στους δρόμους, αποφεύγει την επαφή με οικεία πρόσωπα, κινείται συνεχώς και είναι ευερέθιστος. Διατρέχει μεγάλες αποστάσεις και είναι δυνατόν να γυρίσει ή όχι στο σπίτι του. Το γαυγισμά του γίνεται μακρόσυρτο. Δαγκώνει ότι συναντήσει μπροστά του (ξύλα, πέτρες και ότι άλλο βρει μπροστά του) και η σιαλόρροια είναι έντονη.

Στάδιο της παραλυτικής λύσσας

Κυριότερο σύμπτωμα είναι η παράλυση που αρχίζει από την κάτω γνάθο. Το στόμα είναι ανοικτό και η γλώσσα κρέμεται, το ζώο δεν μπορεί να φάει ή να πιει αν και συχνά παρατηρείται και οφείλεται σε επώδυνο σπασμό του φάρυγγα στη θέα του νερού. Τα γαυγίσματα χωρίς αιτία συνεχίζονται και είναι μακρόσυρτα και βραχνά. Το βάδισμα γίνεται αταξικό (ασταθές), παρουσιάζονται μυικοί τρόμοι και οι αναπνοές γίνονται αραιότερες και βαθύτερες. Η παράλυση παρουσιάζεται στα εμπρός ή πίσω πόδια και στη συνέχεια γενικεύεται, το ζώο πέφτει σε κόμα με τελική απόληξη του θάνατο.

Σημειώνεται ότι τα συμπτώματα του προδρόμου σταδίου μπορεί να απουσιάζουν.

Σε ότι αφορά την σειρά των υπολοίπων συμπτωμάτων διακρίνουμε: α) Την μκτική μορφή στην οποία το στάδιο της μανιώδους λύσσας ακολουθείται από το στάδιο της παράλυσης. β) Μανιώδης μορφή στην οποία μετά το μανιώδες στάδιο

ακολουθεί σύντομη παράλυση και ο θάνατος γ) Παραλυτική μορφή στην οποία απουσιάζει το στάδιο της διέγερσης.

Διάρκεια νόσου

3-11 ημέρες (συνήθως 7 ημέρες) πολύ σπάνια η διάρκεια είναι πολύ σύντομη, ώστε να χαρακτηρίζεται σαν «ξαφνικός θάνατος».

Τρόπος μετάδοσης της λύσσας

Η μόλυνση γίνεται συνήθως από τραύματα του δέρματος που γίνονται από τα δαγκώματα λυσσασμένων ζώων. Είναι όμως δυνατή η μόλυνση και από μολυσμένο υλικό (σάλιο) που θα πέσει στο δέρμα ζώου ή ανθρώπου που είχε πληγές από άλλη αιτία.

Τέλος ο ιός της λύσσας βρίσκεται στο σάλιο του σκύλου 3-7 ημέρες πριν να εκδηλώσει τα συμπτώματα και την προσυμπτωματική αυτή περίοδο είναι δυνατόν να μεταδώσει την αρρώστια.

Θεραπεία

Δεν υπάρχει. Θνησιμότητα 100%.

Πρόληψη

Εμβολιασμός του σκύλου κάθε 12 μήνες.